ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.—ΕΤΟΣ ΙΣ'.—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7648
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ
7
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Σελήνη 20 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλιου 7.13' Δύσις 5.08', Ἰωάννου Προδρόμου

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Οὔτε πρόσκλησις, οὔτε προτροπὴ χρειάζεται, διὰ τὴν σημερινὴν δοξολογίαν. Ὁλόκληρος ὁ λαὸς εἰς ἕνα ὁμόθυμον συναγερμὸν θὰ προσέλθῃ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν. Θὰ προσέλθῃ διὰ νὰ ἐπαναφανῶσι τὰ αἰσθήματα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης του πρὸς τὸν ἀκάματον ἐργάτην τοῦ Νέου Κράτους. Θὰ προσέλθῃ διὰ νὰ εὐχηθῇ ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ. Θὰ προσέλθῃ διὰ νὰ δείξῃ δτὶ τοῦ συναγερμοῦ του, ὅτι αἰσθάνεται βαθύτατα τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου, ὅπερ ἐπιτελεῖται ὑπὸ τὴν φωτεινὴν ἡγεσίαν τοῦ Μεγάλου Ἀναμορφωτοῦ.

Εἶναι πράγματι δημιουργὸς καὶ ἀναμορφωτὴς ὁ κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς. Ἐδημιούργησε καὶ ἐνέπνευσε τὴν πίστιν πρὸς τὰ μεγάλα πεπρωμένα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Ἀνεμόρφωσε καὶ ἀνέπλασε τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἔθωκε τὸν ρυθμὸν τῆς καινούργιας ζωῆς. Ἐχάραξε καὶ ἔδειξε τὸν δρόμον πρὸς τὰς νέας κατευθύνσεις.

Τὸ Κράτος δὲν εἶνε πλέον κοιμαστικὸς στέβος. Ὀλίγον χρονικὸν διάστημα ἐχρειάσθη καὶ τὸ Κράτος ἔλαβε καταφανὲς ὄψιν. Ὅ,τι ἔγινεν εἶναι γεγάντιον. Ὅ,τι ἐπετελέσθη ἀποτελεῖ θαῦμα. Ὅ,τι παρουσιάσθη ὡς ἀπολογητικὸς ἐργασίας ἀποτελεῖ πράγματι γιγαντιαίαν προσπάθειαν. Τὸ παρελθὸν κατελύθη. Ὄχι πλέον κοιμαστικὸ συμφέροντα. Ὄχι ἀτομικαὶ ἐπιδιώξεις καὶ προσωπικαὶ ἀδυναμίαι. Ἀλλὰ θέλησις εἰλικρινὴς. Νοῦς διαυγής. Τάσις πρὸς τὸ καλλίστερον. Ἀθῆνα διὰ μίαν Ἑλλάδα ἰσχυρὰν. Προσπάθεια δὲ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς κόσμου νέου μὲ μεγάλα ἰδανικὰ καὶ ὑψηλὰς ἐμπνεύσεις.

Τὸ παρὸν ὀρθοῦται ἐπιβλητικὸν καὶ ὑπερήφανον. Ἐργασία σύντονος καὶ συστηματικὴ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ δημοσίου βίου. Προσπάθεια παντοῦ ἀνορθωτική. Μεγάλαι γραμμὰς εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς.

Τὸ μέλλον προτιμνίζεται ἐλπιδοφόρον. Ἡ σημερινὴ ἐργασία θὰ ἀποδώσῃ τοὺς καρποὺς τῆς αὔριον. Ὅταν ἐξανθήσῃ τοῦ χρόνου ἡ πίστωσις ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔνναι ἕνα Κράτος ἰσχυρὸν εἰς δύναμιν, πλούσιον εἰς παραγωγὴν, πρότυπον εἰς ὀργάνωσιν. Κράτος νέον καὶ εὔρωστον. Κράτος ποὺ δὲν θὰ ἐπαινεῖ τῶν μεγάλων τὴν προπαίδευσιν, ἀλλὰ θὰ ἐπιδεικνύῃ τὴς ἰδικῆς του ζωτικότητος τὴν ἐκδήλωσιν.

Αὐτοῦ τοῦ Κράτους ὡραματίσθη τὴν δημιουργίαν ὁ κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς. Αὐτοῦ ἀπεργάζεται τὴν ἀνοικοδόμησιν. Εἰς αὐτοῦ τὴν θεμελίωσιν ἀφιέρωσεν ὅλας τὰς δυνάμεις του. Τὴν τοιαύτην προσπάθειαν βαθύτατα κατανοεῖ καὶ ἐκτιμᾷ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Καὶ εἰς τὰς μικροτέρας ἀκόμη γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ὅπου θὰ τελεσθῶσι σήμερον δοξολογίαι ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ θὰ προσέλθῃ σύσσωμος ὁ Λαός! Θὰ προσέλθῃ ἐνθουσιώδης καὶ σύσσωδος καὶ ἀπὸ τὰ μύχια τῆς ψυχῆς του θὰ εὐχηθῇ : ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΣΗ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΠΙΒΑΤΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΕΞΑΜΕΝΗΝ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ ἐξαιρετικῆς θρησκευτικῆς ἐπιβλητικότητος ἐγένετο χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Μητροπόλεως εἰς τὸν Λιμενοβραχίονα τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τὴν 10ην π. μ. πρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ εἶχε σχηματισθῆ στρατιωτικὴ παράταξις ἐκ τμήματος ἑζῶν ὁπλιτῶν τοῦ 12ου πεζικοῦ Συνάγματος. Πρὸ δὲ τῶν προπυλαίων τοῦ Ναοῦ εἶχον τοποθετηθῆ αἱ μουσικαὶ τοῦ Δήμου καὶ τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας.

Τὴν 10 καὶ 30'. προσῆλθον εἰς τὸν Ναὸν ὁ Νομάρχης κ. Γιώτης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ στρατηγὸς κ. Κοσμᾶς μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ὁ Δήμαρχος κ. Β. Ρούσος μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου κ. Θεοφίλου, ὁ ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Ἔξερτ, ὁ πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν κ. Βογιατζῆς μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπ. Ἐπιμελητηρίου κ. Τριάντης, ὁ Δημ. Σύμβουλος κ. Γεργιανωπούλος, ὁ Φρούραρχος Δι-σκιάχης τοῦ 12ου πεζικοῦ κ. Π. Κρηπκὸς, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Μεραρχιακοῦ πεζικοῦ κ. Γ. Κρηπκὸς, ὁ Λιμενάρχης κ. Κοντοδήμας, οἱ δικηγοροὶ γκροψαλακῆς, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Ξυδιὰς κλπ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας λειτουργίας καὶ μετὰ τὴν ἀφῶν τῶν ἐπισήμων, ἐπὶ εἰδικῆς σχεδίας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ ἐξέβασε ἐφάλη ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, χοροστατούντος τοῦ Σου Μητροπολίτου Ἀντωνίου, ὁ ἀγιασμὸς, μεθ' ὃ ὁ Δεξιωσάτας Μητροπολίτης κρατῶν εἰς χεῖρας τὸν Τίμιον Σταυρὸν, περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἐπισήμων, ἐξῆλθεν τοῦ Ναοῦ καὶ ἰσχυμασίαθη ἡ ἱερὰ πομπή. Προεπορεύοντο αἱ δύο μουσικαί, τῆς κυρίας δὲ πομπῆς, ἡ ὁποία περιελείετο ἐν τετραγώνῳ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τοῦ 12ου συνάγματος, προηγεῖτο ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐξαπτερύγων, κατόπιν ἤρχετο ὁ Μητροπολίτης μετὰ τοῦ κλήρου καὶ οἱ ἐπίσημοι καὶ ἡ κολοῦθη τοῦ πλήθους.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου πεζοδρόμια, οἱ ἐξῶσται καὶ τὰ παράθυρα τῶν ἐπ' αὐτῆς οἰκιῶν καὶ ξενοδοχείων καὶ ἡ πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων εἶχον κατακλυσθῆ ἀσφυκτικῶς ὑπὸ τοῦ πλήθους τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς εἶχεν σπεύσει νὰ καταλάβῃ μίαν θέσιν διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐκεῖνο δμως τὸ ὁποῖον παρουσίαζεν ἕνα γραφικότατον καὶ ἐπιβλητικὸν θέαμα ἦτο τὸ τετράγωνον τὸ ὁποῖον εἶχον σχηματίσει εἰς τὴν βορείαν λεκάνην τοῦ λιμένος ὅλα τὰ πλοῖαρια, δεξιονὶ πλοια καὶ φορτηγίδες σημαιοστόλιστα καὶ κατάφορτα κόσμου πάσης τάξεως ἡλικίας καὶ φύλου καθὼς καὶ οἱ εἰς τὴν λεκάνην ταύτην τοποθετημένοι ὀγκαδιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχον ἀνέβει ἐκατοντάδες κόσμου.

Ἡ πομπὴ διαχύσασα τὴν ὁδὸν Ἁγίου Νικολάου, ἐπροχώρησε εἰς τὸν μῶλον καὶ ὁ Σος Μητροπολίτης μετὰ τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἐπισήμων ἀνῆλθεν ἐπὶ εἰδικῆς πλευρισμένης φορτηγίδος, μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὁ Μητροπολίτης κρατῶν τὸν Τίμιον Σταυρὸν διὰ μεταξίνης ταινίας ἔρριψεν τοῦτον εἰς τὴν θάλασσαν ἐνῷ ὁ κλῆρος ἐψάλλον τὸ: «Ἐν Ἰορδάνει βαπτιζομένου...», αἱ μουσικαὶ ἀνέκρουον ἐμβατήρια καὶ τὸ πλῆθος ἐσταυροκοπεῖτο, ἀπὸ δὲ τῶν πυροβολείων τοῦ φρουρίου ἀρρίπτόντο οἱ κεκανονισμένοι κανονιδολισμοί. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐὰν ἔλλειψε καὶ ἐφέτος τὸ παρόμοιον ἀδοτον θέαμον τῶν κολυμβητῶν καὶ ἄμα τῇ καταδύσει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐξ εὐσκαλεῖς νέοι ἐρρίφθησαν ἐκ τῶν γύρω πλοιαρίων εἰς τὴν θάλασσαν, ὅταν δὲ ἐπλησίασαν τὸν Σταυρὸν ὁ Μητροπολίτης ἀνέσυρε τοῦτον καὶ ηὐλόγησε τὰ πλήθη.

Ἀκολούθως ἡ πομπὴ μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Μητρόπολιν.

Μὲ παρομοίαν ἐπιβλητικότητα, τῇ συμμετοχῇ τμήματος. στρατοῦ, τῆς μοσικῆς τῶν Προσκόπων καὶ χιλιάδων λαοῦ ἐτελέσθη ἡ τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν δεξαμενήν.

Η ΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΜΑΡΟΚΟΝ

Η ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μετὰ μεγάλης ἀδημονίας ἀναμένονται εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν αἱ ἀπαντήσεις τῆς Ἰερμανίας, Ἰταλίας καὶ Πορτογαλίας ἐπὶ τῆς Ἀγγλο γαλλικῆς διακοινώσεως διὰ τὸ Ἰσπανικὸν Ζήτημα.

Μία χαρακτηριστικὴ αἰσοδοξία ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν κύκλων ὅταν γίνεται λόγος περὶ τῆς πιθανῆς στάσεως τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ φιλειρηνικοῦ διαβήματος τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Διαφαίνεται καλῶς εἰς τὸ Λονδῖνον δτὶ ἐκεῖνοι μάλιστα οἱ ὁποῖοι κατ' ἐπάγγελμα εἶναι οἱ καλλίτεροι πληροφορημένοι ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων, βεβαιοῦν, μετ' ἐπιτάσεως, δτι διὰ τοὺς Ἰταλοὺς, ὅταν μόθουν δτι ὁ στρατηγὸς Φράνκο δὲν ἔχει συμφέρον πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον νὰ ἐγκαθιδρύσῃ ἕνα βάσιμον σύνταγμα εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἐὰν δὲν ἔχει παρὰ τὸ πλευρόν του τὸν στρατηγὸν Καμπαλλέρο, θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ διακυβεύσουν τὴν ἀναγεννωμένην ἀγγλοϊταλικὴν φιλίαν ἐὰν θελήσουν νὰ ἐξακολουθήσουν ἐπισφαλεῖς περιπετείας ἀνὰ τὴν Ἰβηρικὴν χερσόνησον.

***

Ἐκεῖνο δμως ποὺ ἀπασχολεῖ περισσότερον καὶ ἀνησυχεῖ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς τοὺς Γάλλους εἶναι ἡ στάσις τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἡ Γερμανία ἐν προκειμένῳ. Ἄσαγε τί θὰ κάμῃ ὁ Χίτλερ ; Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τοῦ Λονδίνου εἶναι τῆς γνώμης δτι ὅταν ἡ Ἰταλία διευκρίνῃση τὴν θέσιν της, οἱ Γερμανοὶ θ' ἀναγκασθοῦν ἐκ τῶν περιστάσεων μάλιστα νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τὰς ἀξιώσεις των. Ἐν τούτοις ὑπενθυμίζουν εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὰ γεγονότα τοῦ Ἀγκαντέρ, τὰ λβόντα χώραν κατὰ τὸ 1911, καὶ ἀρέσκονται μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν κύκλων νὰ βεβαιοῦν δτι τὰ ἄρθρα 141 καὶ 146 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Γερμανία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ προβάλλῃ οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ Μαρόκου, εἶνε ἄρθρα τὰ ὁποῖα ὁ Χίτλερ δυνατὸν μίαν ἡμέραν ν' ἀψηφήσῃ. Καθὼς καὶ τὰ «Νέα Χρονικὰ» τοῦ Λονδίνου τονίζουν, εἶνε ἤδη καιρὸς νὰ σκεφθῇ κανεὶς σοβαρῶς διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Ἰσπανικοῦ Μαρόκου.

Εἰς ὅλους εἶνε γνωστὸν καὶ τοῦτο εἶνε ἀληθές, δτι τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκαν κατέχει μίαν πολὺ σπουδαίαν στρατηγικὴν θέσιν, ἐφ' ὅσον εἰς τοῦτο ἀνήκει ὁ πορθμὸς τοῦ Γιβραλτάρ.

Εἶνε γνωστὸν ἐξ ἄλλου δτι ἐὰν τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Μαρόκου ἐδόθη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἐδόθη διότι ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἐροβεῖτο μήπως ἴδῃ μίαν ἡμέραν τὴν Γαλλίαν κατέχουσαν μίαν ἀδιάκοπον στρατηγικὴν γραμμὴν εἰς τὴν Μεσόγειον.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν δτι ἡ κυβέρνησις Καμπαλλέρο καταθέσῃ τὰ διαφαλῶν τὴν ἰσχύν της καὶ διοικήσῃ πραγματικὰ τὴν Ἰσπανίαν, ὑπάρχουν πολλοὶ λόγοι νὰ πιστεύσῃ κανεὶς δτι οἱ περὶ τὴν ἀριστερὰν Ἰσπανικὴν παράταξιν θ' ἀγνοήσουν, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν πάντοτε ἠγνόησαν, τὰς ἀφρικανικὰς κτήσεις τῆς Ἰσπανίας. Τὸ Μαρόκον, καθὼς λέγουν οἱ Ἰσπανοὶ ὁμοκρατικοὶ, ὑπῆρξε πάντοτε διὰ νὰ προκαλῇ ταραχὰς καὶ ἐπαναστάσεις μεταξὺ τῶν ἀγρίων.

Ἐν συντόμῳ, οἱ Ἄγγλοι γνωρίζουν πολὺ καλὰ δτι ἐὰν δι' οἰκονομικοὺς, στρατιωτικοὺς ἢ διπλωματικοὺς λόγους οἱ Ἑρμανοὶ κατώρθωσαν νὰ πάτησουν ἐπὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ Μαρόκου πολλὰ πράγματα θὰ μετεβάλλοντο εἰς τὸ μεσογειακὸν Βέρν γνωρίζουν, δτι αἱ γυναῖκες καὶ ἴδιως ὁ ἔρως δὲν ὑπάρχουν ἢ παίζουν δευτερεύοντα καὶ ἀσήμαντον ρόλον, καὶ σπανίως συναντῶνται εἰς τὰ καθαρῶς περιπετειόδη μυθιστορήματά του. Συγχρόνως αἱ περιγραφαὶ ξένων χωρῶν, ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ἱστορικῶν καὶ γεωγραφικῶν τόπων δξύνουν τὴν διάνοιαν τοῦ παιδιοῦ. Ἔχων προσέτι ὁ Βέρν τὸ προσὸν νὰ συδυάζῃ τὴν σοβαρότητα τῆς ἐπιστήμης μὲ τὴν γοητεῖαν τῆς φιλολογίας, συνάμα δὲ ἐπειδὴ τὰ ἔργα του εἶναι ἀμέτοχα φιλοσοφικοῦ τινὸς νοῦ, ἐθεωρήθησαν κατάλληλα, ἀλλ' ἐξ ἀποκλειστικοῦ διὰ τὰ παιδιά. Μορφὴ θὰ ἦτο ἐκεῖνος, ποὺ θὰ ἐνώμενε δτι ἡ ἐπιστήμη ἢ ἡ φιλολογία περικαλέονται ἐς τὴν δουλεία τοῦ πτερωτοῦ ὑλοῦ τῆς Ἀρρδζέτης! Ἡ μήπως τὰ ἔργα του θεωροῦνται ἀπηρχημένα, ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἐπροχώρησε καὶ αἱ προχωρεῖσαι του ἐγένοντο μακυνὴ πραγματικότης; Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγένοντο πραγματικότητες δὲν δύναται νὰ γκρεμισθοῦν ὡς φαντασιοπληξίαι, παρὰ ὡς δικαιώνουσαι πλήρως τὰς διαιρνίας τοῦ ἀνδρὸς παρατηρήσεις, αἱ δποῖαι, ἐχι μόνον ὡς πρὸς τὴν πραγματικότης, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀόρατον, θὰ ἀποτελοῦν πάντοτε ἀντικείμενον μελέτης εἰς νέους ὀρζζοντας μελλοδοῆς ἐλδιμονίας. Εἴτε ἐπαινέσωμεν τὴν ἐπιστημονικὴν του κατάρτησιν, εἴτε τὴν μαγικόστητα τῆς γραφῆς του, ὁ Βέρν ἐπέφερεν ἀληθῆ ἐπαναστασιν εἰς τὰ φαιδρὰ βήματα τῆς ἐποχῆς του. Ἡ κολοσσιαία διανοητικότης του ἐξελίχθη εἰς πανδέκτην ἐπιστημονικοῦ ἐγκαλλωπισμοῦ, δι' ὁτι εἴχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ζήσῃ εἰς ἕνα αἰῶνα παλλιφμενον ἀπὸ ἕνα ἀνειροπόλον ἐνθουσιασμόν, ἀπὸ μίαν ἀυγκράτησον ἐξόρμησιν ἐνὸς ἀφθάστου ρωμαντικότητος περιδάλλοντος τοῦ Βίκτορος Οὐγκό, τοῦ Δαμρτρίνου, τοῦ Μπελέ, τοῦ Ζολᾶ, οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὰς σκέψεις των διὰ τὰς ἐξῆσιας προδόσεις τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ. Ὁ Ἰούλιος Βέρν ἐγεννήθη εἰς Νάντην τὸ 1828. Ἤτο υἱὸς δικηγόρου, ὅστις ἠθέλησε νὰ τοῦ μεταδώσῃ τὴν ἀγάπην τῆς Νομικῆς. Ἡ ἐκ μικρᾶς δμως ἡλικίας ἀνήνυσος καὶ πλήρης ἐπιστημονικῆς περιεργείας φύσις του δὲν τὸν ἄφηνε νὰ ἡσυχάσῃ. Ὁ πειρασμὸς τῆς περιπετείας ἦτο τόσον μέγας, ὥστε εἰς ἡλικίαν ἀκόμη δύδεκα ἐτῶν ἀπεπειράθη νὰ δραπετεύσῃ διὰ τὰς Ἰνδίας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιδοθῇ μετὰ ζήλου εἰς τὴν Νομικήν, δπου ἐνεργᾷ φυσιογνωμία, οἱ δὲ μετέπειτα συχναὶ ἀπόπειραί του νὰ ἀναδειχθῇ ὡς θεατρικὸς συγγραφεὺς ἦσαν ἄνευ αἰσιοσκόπου ἀποτελέσματος καὶ ζωτικῆς ἀνάγκης. Ἔγραψε πολλὰ θεατρικὰ ἔργα ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ ἀνεβίδασεν εἰς τὸ θέατρον τῆς δυηθείας τοῦ Ἀλεξάνδου Δουμᾶ. Ἡ μονοδικὴ δμως ἐνασχόλησις καὶ τέρψις του, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐνέπνεον ἦσαν αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι, αἱ ἐκ φύσεως ἀρμόζουσαι εἰς τὸ πολυάρχαχον πνεῦμα του καὶ αἱ τὰς ὁποίας ὀφείλει τὴν ἐπιστημονικὴν προμηθοπιόνητά του καὶ τὴν παγκόσμιον φήμην του. Ἡ πολυμάθειά του εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν κλάδων τῆς φυσικῆς ἦτο μεγάλη. Ἰδίως εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ ναυσιπλοΐαν. Διακρίνεται ὁ Βέρν διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐπιστημονικῶν στοχεύσεών, τὰ ὁποῖα ἐλάμβανε. Οὔτω κατώρθωσε καὶ διεσώπωσε τὴν θεωρίαν περὶ ἀεροπλοίων βαρυτέρων τοῦ ἀέρος καὶ διεῖξε τὴν μέλλουσαν δυνατότητα τοῦ δοπδρυζοῦ πλοῦ καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὑποβρυχίων. Ὁ σύγχρονος Ρωδόρος καὶ Ναυτίλος ἀποτελοῦν τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος! Ὁ κατακτητὴς τοῦ ἀέρος καὶ τῶν θαλασσῶν. Διάσημοι ἐπιστήμονες ἤδη ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἔργον του ἐ Ἀπὸ τὴς γῆς εἰς τὴν Σελήνην» καὶ τὴν συνέχειάν του «Περὶ τὴν Σελήνην» εἰς τὰ ὁποῖα δεικνύει τὴν δδὸν τῶν ὑπερπλανητικῶν δισταστράτων, ὁπόσε ἔνεκα ἀπιθανον νὰ ἴδῃ μίαν ἡμέραν ἡ ἀνθρωπότης τὴν ἐποποιΐαν τῆς συνδέσεως τῆς γῆς μὲ τοὺς πλανήτας. Ὁ Βέρν συνέγραψε πλεῖστα ἔργα τὰ ὁποῖα εἶχε δλας τὰς γνώσεις μετεφραθήσαν καὶ ἀνεγνώσθησαν ὅσον οὐδενὸς ἄλλου συγγραφέως. Τὰ καλλίτερά του ἔργα εἶναι ἐκτὸς τῶν ἀναφερθέντων καθαρῶς δικοστημονικῶν «Τὰ τεκνατὸ πλοιάρχου Γκράντ», «Ἡ μλστηριώδης νῆσος», «ὁ γύρος τοῦ κόσμου εἰς ὀγδοήκοντα ἡμέρας», «ὁ μεσημβρινὸς ἀσιήρ», «ὁ Μιχαὴλ Στρογκώφ», καὶ περιπέτειαι ἑνὸς Κιβέζου», «ὁ δεκαπενταετὴς πλοιαρχος», «ἡ σχολὴ τῶν Ροδινσόνων» καὶ ἄλλα. Ὁ Βέρν ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Ἑλλάδα, δπου ἐνεπνεύσθη «τὸ φλογιμέρνον Ἀρ ιπέλαγος» εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφων μίαν ἐπιστολὴν κουρσάρων καὶ Ἑλλήνων πειρατῶν, πολὺ ἀδικεῖ τὴν Ἑλλάδ ὀνομάζων πειρατὰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου. Ἀλλ' ἡ πλάνη του ἐξουδετερώθη, δότι δὲν ἔχει μελετήσει καλῶς τὴν ἱστορίαν τῆς περιόδου τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων. Ἀπέθανε τὸ 1905 δεξιμένος τὰ μέγιστα, τὰ δὲ ἔργα του ἐδραδεύθησαν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ὁ Ἰούλιος Βέρν δὲν εἶναι φανταστιόπληκτος. Εἶναι πλήρης μεγάλων ἰδεωδῶν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος καὶ θὰ μελετᾶται ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συνδιάζουν τὸ ἐπλαμπρὸν φῶς τῆς ἐπιστήμης μὲ τὴν ἀρετὴν τῆς γνώσεως τοὐτέστι τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ζωοδότιδος σοφίας!

Ν.ΚΟΛΑΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΗΡΩΕΣ ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΟΙ

Ο ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ ΩΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΑΪΚΟΝ ΛΑΟΝ

Πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρίας (Περιφερειακὴ Ὀργάνωσις Πατρῶν), τελεσθήσεται ΣΗΜΕΡΟΝ, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ, ὥραν 9 καὶ 45' π. μ., δοξολογία, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Καλοῦμεν ὅλον τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν, τὸν ἐκτιμήσαντα τὸ γιγαντιαῖον ἔργον, ὅπερ ἐπιτελεῖται ὑπὸ τὴν φωτεινὴν ἡγεσίαν του, ὅπως προέλθῃ κατὰ τὴν δοξολογίαν καὶ διαταρνώσῃ οὕτω τὰ αἰσθήματα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ Ε. Ε.

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΟΡΙΣΟΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΜΑΣ

Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
— ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ —

34ον

«Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Κους Δ. Βὲ Ρώμαν, Π. Ψεφένου, Κ. Δραγώνων κλπ. Μὲ βαθύτατην θλῖψιν σας δίδω τὴν ἀπευκταίαν εἴδησιν, δτι τὸ Μεσολόγγι ἐνῦρε ἀλίγου, ἤτοι δύο τριῶν ἡμερῶν τὸ πολύ, πίπτει εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ ἐξ αἰτίας τῆς πείνης. Ἡ πολυαιῶνος αὐτὴ καὶ ἀνδρεία φρουρὰ εἶναι ἤδη τέσσαρας ἡμέρας νηστικὴ καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ διατηρηθῇ περισσότερον καιρόν. Ἡ σταλθεῖσα εἰς βοήθειάν της ναυτικὴ δύναμις καὶ ἀν ἔφθανεν ἐλη, δὲν ἠ.ο ποτὲ ἀρκετὴ νὰ ἀνοίξῃ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς θαλάσσης καὶ τῆς λίμνης· ἐπειδὴ δτάκις καὶ ἀν νικηθῇ ὁ ἐχθρικὸς στόλος, καθὼς ἐτικήθη καὶ χθές, ἀρκεῖ μὲ τὴν ἐπιμονὴν του νὰ ἐμποδίσῃ δλας τὰς ἐπιχειρήσεις μας. Ἔπειτα, μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Βασιλαδίου, φαίνεται ἀδύνατον νὰ ἐμβάσωμεν πλέον τὴν ἀρκετὴν τροφήν, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς ἔχει περιζωμένην δλην τὴν λίμνην μὲ πολλὰ ἐλαφρὰ πλοιάρια, δὲν εἶναι τρόπος εἰς τὸ ἑξῆς, διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, νὰ εἰμβασθῇ οὐδὲ ὀλίγη τροφή, καθὼς ἐπεκμιάσαμεν καὶ δὲν ἐπιτύχαμεν. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ συλλογιζόμενος ὁμοῦ μὲ τοὺς γενναίους ὁπλαρχηγοὺς, ὅσοι παρευρίσκονται εἰς τὸν στόλον καὶ θεωρήσας τὸν κίνδυνον ἀπ' ἄλα τὰ μέρη τοῦ φρουρίου, εἶδα, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ σώσωμεν ἢ νὰ τὸ βοηθήσωμεν ὁπωσδήν εἰς τὴν παρουσαν κατεπείγουσαν ἀνάγκην του. Καὶ ἄλλο δὲν μένει νὰ στοχασθῶμεν πλέον παρὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἡρώων ἐκείνων τῆς φρουρᾶς καὶ τῶν ἀθώων ἄλλων ψυχῶν, τοὺς ὁποίους δλους, ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἔχει γνώμην νὰ κατασφάξῃ ἀνηλεῶς ὁ αἱμοδόρος καὶ ἄσπονδος ἐχθρός μας. Παρακαλεῖσθε λοιπὸν, Ἐὐγενέστατοι, ἐν ὀνόματι τῶν κινδυνευόντων ὑπερμάχων τοῦ ἱερᾶ μας Ἄγγους, εἰ ὁποῖοι εἰς μόνην τὴν πεῖναν ὑποχωροῦν καὶ ὄχι εἰς τὴν δύναμιν τοῦ